

Halka Jeřábek Třešňáková: Žižkov mě baví, je barevný

18.05.2026

Asi ji znáte jako asistentku lobbisty ze seriálu Kancelář Blaník. Radniční noviny představují Halku Jeřábek Třešňákovou také jako všestrannou umělkyni, matku a sousedku.

Píše se o vás jako o tanečnici a choreografce, známe vás také jako herečku. Kdo je vlastně Halka Jeřábek Třešňáková?

Věnuji se pohybovému a fyzickému divadlu. Spolupracuji s alternativními a nezávislými scénami, jako jsou MeetFactory, Alfred ve dvoře a VOSTO5. Také působím v A studiu Rubín. Na divadle mám větší role, ve filmu spíše menší, což mi vyhovuje.

Jaký je váš vztah k Praze 3?

Bydlím na Vinohradech a Žižkov mám ráda. Když člověk schází dolů do žižkovských ulic, přijde mi, že tam víc dýchá rozmanitý život různých sociálních vrstev. Ta barevnost mě baví.

Zdejší diváci vás znají z divadla Ponec. V archivu jsem si také všimla, že jste v roce 2014 hrála před stavení na Nákladovém nádraží Žižkov. Jak vnímáte proměny naší čtvrti?

Někdy mě udivuje, jak se to tu mění. Jen nejsem zastáncem masového rozmachu investičních bytů. Pokud ale jde o citlivou rekonstrukci pro kulturní účely a vznikne tu i bydlení pro rodiny s dětmi, jsem pro.

Jaká máte na Praze 3 oblíbená místa?

Líbí se mi Rajská zahrada. Tam jsem se naučila chodit se synem už v době covidu — okukovali jsme u jezírka želvy. A ráda nakupuju na trzích na náměstí Jiřího z Poděbrad.

Pouštíte už syna ven samotného, aby na Trojce zažil nějaká klukovská dobrodružství?

Teovi se zatím samotnému ven nechce. Má blízkého kamaráda, se kterým chodí ven, ale vždycky si přeje, abych aspoň na dálku dohlížela. Ptá se mě: „A budeš špiónovat?“

Tea jste měla ve zralém věku, ve 46 letech. Prvního syna jste porodila v osmnácti. V čem je podle vás mateřství v těchto dvou etapách jiné?

Hlavní rozdíl spočíval v únavě. Podruhé se mi totiž sem tam připomínal můj věk a těhotenství mi dalo zabrat. Jinak se to těžko srovnává — při druhém mateřství jsem už měla stabilní rodinné zázemí s

Tomášem Jeřábkem. Syna Alana, kterého mám s Danielem Blatným, jsem ještě první rok jeho života vychovávala v Německu. Chvilí dokonce nosil příjmení Tresnakova (smích). Potom jsem nás tady v Česku musela žít poměrně obtížně a zároveň jsem studovala u Ctibora Turby.

Prý jste tehdy prošla různými profesemi — od práce v kavárnách po restaurátorství. Také jste si se synem zažila kočovný život s cirkusem. Co jste se o sobě v tomto období dozvěděla?

Že člověk zvládne všechno (smích). Zhruba roční práce s cirkusem, kde se žilo komunitně a pořad pospolu, mě ale naučila, že potřebuji oddělit práci a volný čas. I běžné rozhovory s kolegy se tam totiž nakonec vždycky stočily k práci a mně tenhle režim nevyhovoval.

A co vaše vlastní dětství? Vyrůstala jste mezi dvěma výraznými osobnostmi — vaším otcem Vlastimilem Třešňákem a otčím Karolem Sidonem. Co z nich máte?

Z Vlasty radost ze života. A někdy i chmury — u nás se to střídá. Od Karola jsem převzala vztah k židovské víře. Dlouho jsem dodržovala šabat a respektovala tradice. Vánoce jsem neslavila — to se změnilo až teď, s Teem. Když se ptáte na rodičovský vliv, nejvíc péče mi ale stejně věnovala moje maminka.

S vaší maminkou, výtvarnicí Marcelou Třebickou Sidonovou, a Karolem Sidonem jste se v roce 1983 vystěhovali do Německa. Rok předtím vyhnal režim do exilu i vašeho vlastního otce. V jeho románu Klíč je pod rohožkou se objevuje téma hledání domova i téma drobných jistot. Pamatuji si třeba motiv opa kujících se jídel — šunkofleků. Měla jste to podobně, že vás třeba jídlo dokázalo v období emigrace vrátit zpátky do rodné vlasti?

V naší domácnosti tehdy samozřejmě vládla už židovská kuchyně. Pamatuju si ale, že emigranti bývali hladoví po hrubé mouce — v Německu nebyla, a oni si chtěli vařit knedlíky. A lidem chyběly rohlíky. Když se pak objevily, vždycky jim připomněly domov. Hlavně jsme doufali, že se v Československu změní režim a že se třeba někdy za rohlíky budeme moci vypravit do svobodného domova.

Vy jste u mnohých zapsaná v kategorii alternativní tvorby. Váš muž Tomáš Jeřábek je spojovaný i s komerčnější tvorbou. Potkávají se tyto dva světy také pracovně?

Momentálně ne. Od narození syna společné nabídky moc nepřicházejí — asi se ví, že o syna vždycky jeden z nás pečuje. Krátce po jeho narození jsme si ale ještě zahráli ve filmu Bohdana Slámy Krajina ve stínu z roku 2020. Natáčelo se, když měl Teo jen pár měsíců, a Bohdan si nás tam oba tolik přál, že pro naši rodinu na place zajistil malé zázemí — takový domeček. Tomáš měl složitější maskování, ani já nebyla v civilu — a Teovi to bylo úplně jedno. Věděl, že jsme to my.

Pár let poté jste si zahrála ve filmu Citlivý člověk podle románu Jáchyma Topola. Ví se o vás, že máte k literatuře blízko. Četla jste nejnovější **Topolovu knihu a jaké knihy předčítáte synovi?**

K nejnovějšímu Topolovi jsem se ještě nedostala, ale ráda to napravím. A víte, co nás s Teem hodně bavilo? Knížka Dokud nesníš ty bonbóny, nedostaneš mrkev! od Marie Doležalové. Je vtipná pro děti i rodiče. A v říjnu jsem se stala babičkou krásného vnoučka, tak se těším, až budu číst i jemu.

Váš deník z emigrace vycházel v roce 2009 v Divadelních novinách. Máte literární ambice?

Nijak zvlášť. Něco mám rozepsané už asi deset let — uvidím, jestli z toho něco bude. Klidně se ale může stát, že ne.

Co nového teď chystáte?

Finalizuje se textově bohatá činohra pro vídeňský Kosmos Theater v režii Veroniky Glatzner. Jsem navyklá hrát v němčině. Projekt se rozběhne na podzim a potrvá tři měsíce. Budu dojíždět za rodinou a oni za mnou, takže to v takto vymezeném čase zvládneme. Do Vídně se za mnou ale možná málokterý divák vypraví (smích). Takže vás pozvu do divadla Rubín — 3. května má premiéru hra Korále okolo hrdla, vycházející z básní už zesulé básnířky Marcely Mikuláškové. Je o touze žít naplno, i když to někdy bolí. A zájemcům o inscenaci Seismic bych ráda dala vědět, že bude k vidění na Letní Letné a v červenci také v Písku.

A nějaké plány přímo na Praze 3?

Ano, v Akropoli bude mít 17. 11. premiéru hra v režii Petra Boháče. Představení bude o mladých mužích v klubovém prostředí. Oslovil mě na to Dan Kranich, kterého jsem učila na DAMU. Měla bych hrát jeho matku (smích).

Mimochodem, spolupráce vašeho manžela s žižkovskou Nemocnicí svatého Kříže má pozitivní ohlasy. Promítla se i do vaší životosprávy?

Já větší změny dělat nemusela — vzhledem k pohybovému divadlu a tanci si fyzickou kondici udržuji dlouhodobě. S performery vystupuji na pohyblivé prkenné konstrukci, kde se musí udržet třeba čtyři lidi současně, což klade vysoké nároky na stabilitu a fyzickou připravenost.

Prý za vaším seznámením s Tomášem Jeřábkem stála zelenina na kompostu a půjčování klíčů od zkušebny. Prozradíte ten příběh našim čtenářům?

Ano, potkali jsme v souboru VOSTO5 při představení Zahrádkáři. Měla jsem hrát tykev na kompostu, nakonec jsem dostala lidskou roli. Tomáš někdy vypráví, že jsem po roli tykve toužila a kvůli přeobsazení jsem chtěla odejít, ale zůstala jsem, protože jsem do něj byla už trochu zamilovaná. Pravda ale je, že jsem si tu lidskou roli stříhla ráda. Vztah jsme tajili a půjčovali si klíče od zkušebny, abychom se jako „sehrávali“.

Foto: Tomáš Kirst